



Sygn. akt III KK 233/12

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Tomczyk

SSA del. do SN Jacek Błaszczyk

Protokolant Jolanta Włostowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Małgorzaty Wilkosz-Śliwy
w sprawie M. C.

oskarżonego z art. 190 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 5 lutego 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść oskarżonego od
wyroku Sądu Rejonowego w O.

z dnia 7 marca 2012 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w O. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w O. wyrokiem z dnia 7 marca 2012 r., ustalając, że „oskarżony M. C. w dniu 4 listopada 2011 r. w okolicy m. O. w rozmowach telefonicznych, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, co najmniej dwukrotnie drogą telefoniczną groził pozbawieniem życia P. J. C., przy czym groźby wzbudziły u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę ich spełnienia” i czyn ten wyczerpuje znamiona czynu art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. – na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. oraz art. 67 § 1 k.k., postępowanie karne w stosunku do tego oskarżonego warunkowo umorzył na okres próby 2 lat, zobowiązując go – na podstawie art. 67 § 3 k.k. – do uiszczenia świadczenia pieniężnego w wysokości 500 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Wyrok ten uprawomocnił się (apelacja Prokuratora Rejonowego w O. na niekorzyść oskarżonego wniesiona została po terminie – k. 99) w dniu 6 kwietnia 2012 r.

Orzeczenie powyższe, na niekorzyść oskarżonego M. C., zaskarżył w całości, wniesioną w dniu 27 czerwca 2012 r. – w trybie art. 521 § 1 k.p.k. – kasacją, Prokurator Generalny. Zarzucając w niej „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 66 § 1 k.k., polegające na warunkowym umorzeniu postępowania karnego przeciwko M. C., pomimo braku określonej w tym przepisie przesłanki uprzedniej niekaralności sprawcy za przestępstwo umyślne, gdyż oskarżony był już wcześniej karany za umyślne przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.”, wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w O. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna.

Zgodnie z treścią art. 66 § 1 k.k., jedną z przesłanek umożliwiających warunkowe umorzenie postępowania jest niekaralność sprawcy za przestępstwo umyślne.

Warunek ten w odniesieniu do M. C. nie został spełniony, co przyznał sam sąd a quo w uzasadnieniu swojego orzeczenia (k. 89), bowiem w chwili wyrokowania w niniejszej sprawie tj. w dniu 7 marca 2012 r., oskarżony ten już był wcześniej skazany prawomocnym (z dniem 15 grudnia 2011 r.) wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 12 sierpnia 2011 r., za występki z art. 286 § 1 k.k., a więc bez wątpliwości przestępstwo mające charakter umyślny, na karę 8 miesięcy

pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat. (k. 66). Wprawdzie z informacji Krajowego Rejestru Karnego z dnia 7 grudnia 2011 r. wynikało, że M. C. nie figuruje w Kartotece karnej (k. 50), jednak wydając zaskarżony wyrok sąd meriti dysponował odpisem wskazanego wyżej wyroku, nadesłanym przez prokuratora w ślad za aktem oskarżenia w dniu 12 stycznia 2012 r. (k. 65).

Trafnie w tym stanie rzeczy autor kasacji wskazał na rażące, i mające jednocześnie niewątpliwie istotny wpływ na treść wyroku, naruszenie art. 66 § 1 k.k., albowiem warunkowe umorzenie postępowania karnego w przedmiotowej sprawie nastąpiło pomimo braku ku temu ustawowych przesłanek.

Powyższe, oraz wniesienie kasacji na niekorzyść skazanego z zachowaniem terminu określonego w art. 524 § 3 k.p.k., skutkować musiało uchynieniem poddanego kontroli kasacyjnej orzeczenia i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji, który zobligowany będzie do powtórzenia postępowania w pełnym zakresie.

Kierując się wskazanymi wyżej względami orzeczono jak w wyroku.